JAV ir Lietuvos mokiniai „susitiko“ Suvalkijoje

Artėjant Tarptautinei šeimos dienai Jungtinių Amerikos Valstijų ir Lietuvos mokiniai antrą kartą atvėrė virtualios *STEAM* klasės duris. Tiek sutiktą užsienietį, tiek tautietį, gyvenantį svetur, vis dar stebina, kad Lietuva tokia maža, o joje galima išgirsti kalbant keliomis tarmėmis. O kur dar skirtingi papročiai, kulinarinis, architektūrinis paveldas. Kolorado lituanistinės mokyklos ir KTU Vaižganto progimnazijos mokytojus ir vaikus sujungė bendra idėja – pažinti Lietuvos etnografinius regionus. Su Aukštaitija mokiniai susipažino dar šių metų kovą, o gegužės 8 d. susitiko kitame regione – Suvalkijoje.

Gegužės 8 d. vakarą Lietuvos ir ankstų rytą Kolorado laiku (Lietuva greičiau gyvena nei JAV) vaikai keliavo į derlingų žemių ir daug išsilavinusių žmonių Lietuvai išauginusį kraštą už Nemuno. Kas yra stuba, o kas – kumečiai? Kaip kalba kapsai ir zanavykai, ar jie tikrai sugyvena kaip jų herbe parašyta – „Vienybė težydi“? Kaip jie seniau rengėsi, kokio skonio yra duonzupė? Kodėl margaspalvę juostą gauti dovanų sūduviams buvo didžiulis džiaugsmas?

Greta ir Ieva su savo pintomis juostelėmis

Lukas džiaugiasi savo puosta suvalkietiška stuba (namu)

Atlanto vandenyno skiriami vaikai ir jų šeimų nariai išgirdo suvalkietišką tarmę. O

ja Suvalkijos žmonės tikrai gali didžiuotis, nes visas lietuvių bendrinės kalbos pamatas būtent čia sudėtas. Suvalkijoje gyveno tautiškos giesmės autorius Vincas Kudirka ir lietuviškos kalbos gramatikos kūrėjas Jonas Jablonskis.

Įvairaus amžiaus mokiniai klausydami mokytojų ir linksmai tauškėdami mokėsi pinti daugiaspalves juosteles. Iš popieriaus dekoravo langines ir karnizus, puošė namus, stubomis vadinamais. Sužinojo, kad išskirtinai Suvalkijoje puodininkystė turi gilias tradicijas. Pamokose dalyvavusi tautodailininkė, keramikė Jurgita Čiplytė pasakojo, kad žiesdama puodus ji turi laikytis tam tikrų kanonų. Vaikai išradingai įvaldė puodininkystės amatą, minkė molį, modeliną, plastiliną ir lipdė puodelius, ąsotėlius, net arbatinius.

Dominykas su sesute keramikos dirbtuvėse

Vaikų rankomis sukurtas grožis

Nors *STEAM* pamokos vyko nuotoliniu būdu, susitikimo dalyviai jautėsi kaip

tikroje kelionėje. Vaikai kartu su savo šeimos nariais keliavo į grafienės Pranciškos Butlerienės, labai mylėjusios kates, įkurtą miestą Marijampolę. Pasivaikščiojo po Zyplių dvarą, žygiavo Amalvos pelkės pažintiniu taku, kopė į Sudargo piliakalnius, aplankė V. Kudirkos ir J. Basanavičiaus gimtines, senų transporto priemonių muziejų, kačių kiemelį Suvalkijos sostinėje ir dar apsilankė Lietuvos tautinio atgimimo ąžuolyne. Vaikai patys galėjo išsirinkti transporto priemonę, ją nusipiešti. Ir traukiniu, dviračiais, mašinomis, motociklais aplėkė visą Suvalkiją vos per kelias valandas virtualioje *STEAM* klasėje.

Tam, kad vaikai ir jų šeimos nariai labiau pažintų Lietuvą, planuojami dar du tarptautiniai virtualūs susitikimai. Jie vyks kitais mokslo metais – Žemaitijoje ir Dzūkijoje.

Kaip gimė tarptautinio STEAM projekto idėja?

STEAM projekte pasitelkiant mokslo, technologijų, inžinerijos, menų, matematikos žinias vaikai patraukliomis priemonėmis mokosi kūrybiškai spręsti problemas ir įgytą patirtį pritaikyti realiame gyvenime. Šiandien mokiniai yra priversti daug laiko praleisti prie kompiuterio. Tad kodėl to buvimo nepavertus įdomesniu ir naudingesniu? Tuo pačiu suteikti galimybę vaikams praplėsti akiratį ir į projektą pakviesti užsienyje gyvenančius tautiečius, kurie ypatingai ištroškę žinių apie Lietuvą, – *STEAM* idėja dalinasi projekto organizatorė Jolanta Vaitkevičienė, kuri projektui įgyvendinti subūrė koleges KTU Vaižganto progimnazijos pradinių klasių mokytojas: Jūratę Valančauskienę, Česlovą Žukienę, Agnę Varžukienę, projekto koordinatorę direktorės pavaduotoją ugdymui Eglę Grinkevičienę.

Puodelis atlieka savo funkciją

Ričardas planuoja savo kelionę į LIETUVĄ

Keramikos dirbtuvės namuose

Šis tarptautinis S*TEAM* projektas sujungė dvi bendruomenes – JAV ir Lietuvos mokyklas – ir padėjo dalyviams turiningai praleisti laiką. Šiandien jaučiamas bendrystės stygius, socialinis atstumas. Mūsų vaikai turi priimti naujus iššūkius, kuriuos psichologai dar tik bando apibrėžti ir įvardinti. Semtis dvasinės tvirtybės turime vieni iš kitų, nes lengvai esame išsklaidomi, dar lengviau supriešinami. O juk kaip toj pasakoj – šluotos vytelės neperlaužiamos tik tuomet, kai jos sudėtos kartu.

Siūlai siūlai susivykit ir juosteles padarykit

Būsimieji architektai- dizaineriai Kajus ir Aronas

Lukas pina suvalkietišką pynę

Ievutė dekoruoja suvalkietišką stubą

Milda ir Auste STEAM pamokoms pasiruošusios

Lukas isbando savo arbatos puodeli

Šarūnas su broliu Ričardu dekoruoja namo pastogę

Žavi Kolorado lituanistinės mokyklos direktorės Editos Buzėnienės ir jos suburto mokyklos kolektyvo pasišventimas išlaikyti lietuvybę ir ją puoselėti gyvenant Amerikoje. Tai sudėtinga, bet labai prasminga. Šiandien pasėtas tautiškumo, meilės savo tautai ir jos šaknims grūdelis augs vaikuose ir duos vaisių.

Lauksime kitų bendrų susitikimų!

Straipsnio autorės:

Aura Juškevičienė, Kolorado lituanistinės mokyklos mokytoja

Česlova Žukienė, KTU Vaižganto progimnazijos pradinių klasių mokytoja

Nuotraukos projekto organizatorių

www.pasauliolietuvis.lt